

בש"פ 5734/14 - מדינת ישראל נגד שמואל אטיאס

בבית המשפט העליון

בש"פ 5734/14

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: שמואל אטיאס

בקשה להארכת מעצר שביעית מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ז' באלול התשע"ד (2.9.2014)

בשם המבקשת: עו"ד לינור בן אוליאל

בשם המשיב: עו"ד לירן פרידלנד

החלטה

*

1. בקשה שביעית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של המשיב בתשעים יום החל מיום

22.9.2014, או עד למתן פסק דין בעניינו, לפי המוקדם. יצוין כי המשיב מתנגד לבקשה.

כתב האישום

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום ביום 1.7.2012 לבית המשפט המחוזי מרכז (תפ"ח 1762-07-12). כתב האישום מייחס לו עבירת רצח לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. על פי המתואר בכתב האישום, בין המשיב למנוח ניטש סכסוך שהחל כשלוש שנים עובר לאירוע נשוא כתב האישום. בעקבות הסכסוך, עובר לתאריך 23.5.2012 גמלה בליבו של המשיב החלטה להמית את המנוח. ביום 23.5.2012 שהה המנוח בקרוואן בו התגורר ויחד עמו שהה קרוב משפחתו. המשיב הגיע במפתיע בעודו מצויד באקדח, נעמד בפתח הקרוואן והחל לירות ברצף לעבר המנוח אשר נפצע מארבעה קליעים. כתוצאה מהירי נגרם מותו של המנוח. בהמשך פצע המשיב גם את כלבתו של המנוח באמצעות ירי ולאחר מכן נמלט למקום לא ידוע עד שהסגיר עצמו לידי המשטרה ביום 28.5.2012.

ההליכים עד כה

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום הליכים. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה טובות נגד המשיב לרבות הודאה מפורטת בפני מדובב, גרסת קרוב המשפחה שהיה עד ראיה לאירוע, פרטים מוכמנים שמסר המשיב למדובב, הימלטות המשיב סמוך לאירוע, הודעת עדים בעניין הסכסוך בין המשיב למנוח, חקירות תקשורת וראיות מדעיות אחרות. עוד נטען כי נוכח חזקת המסוכנות הסטוטורית וחשש משיבוש הליכי משפט - קמות עילות מעצר נגד המשיב. כן נטען כי למשיב עבר פלילי מכביד הכולל הרשעות בעבירות סמים, הימורים, רכוש, אלימות ובריחה ממעצר.

5. עד למתן החלטה בעניין בקשת המעצר, הדיון נדחה מספר פעמים בשל בקשות הצדדים (ברובן מצד באת כוח המשיב בשל צורך ללימוד חומר החקירה, בחינת אפשרות לייצוג פרטי וצורך בפגישה נוספת עם המשיב טרם קיום הדיון). במהלך הדחיות בית המשפט קמא הורה על מעצר המשיב עד להחלטה אחרת. ביום 29.8.2012 טענו באת כוח הצדדים לגופה של בקשת המעצר ובכלל זה לעניין הראיות לכאורה. בית המשפט קמא (כבוד השופטת מ' ברנט) דחה את הדיון ליום 23.9.2012.

6. ביום 23.9.2012 הורה בית המשפט קמא על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. נקבע כי קיימת תשתית ראייתית מוצקה להוכחת המעשים המיוחסים למשיב אשר אינה מאפשרת בחינה של חלופת מעצר (ידיעת פרטים מוכמנים שלא ניתן לדעת אלא בנוכחות במקום הירי, שיטת התנהלות המשיב מול חוקריו, הימלטות לאחר האירוע, העלאת אפשרות לשלם לעדים כדי שימסרו גרסה שקרית אודות התנהלותו ביום הרצח, והעובדה שלחובו 18 הרשעות קודמות במגוון עבירות). ביום 11.12.2012 ערר על החלטה זו נדחה בהחלטת בית משפט זה (בש"פ 8673/12, השופט ח' מלצר). נקבע כי בתיק קיימות די והותר ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב, המבססות סיכוי סביר להרשעתו. כן צוין, כי העבירה המיוחסת למשיב מקימה נגדו חזקת מסוכנות.

עמוד 2

7. בטרם חלפו תשעה חודשים מיום הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים. ביום 24.3.2013 בית משפט זה (השופט ח' מלצר) נעתר לבקשה מטעמיה ולאור הסכמת באת כוח המשיב.

8. ביום 20.6.2013 קיבלתי בקשה נוספת להארכת המעצר ב-90 ימים. בהחלטה זו ציינתי כי אין ספק שמדובר ברמת מסוכנות גבוהה ביותר, בעלת שני פנים; ראשית, עצם העבירה, לצד קיומו של עבר פלילי עשיר, מעידה על מסוכנות לביטחון הציבור. שנית, התנהגותו לאחר ביצוע העבירה וניסיונו להימלט מהדין, לצד הרשעתו בעבירות קודמות הנוגעות להימלטות מהדין, מעידה על מסוכנות הנובעת מהחשש שינסה להימלט מאימת הדין. כן התרשמתי כי הליך זה מתנהל בקצב משביע רצון.

9. ביום 15.9.2013 התקבלה בקשה שלישית מצד המבקשת להארכת מעצר ב-90 ימים. בעקבות הערות בית המשפט (השופט ח' מלצר) הסכים המשיב לבקשה.

10. בטרם חלפה תקופת הארכת המעצר השלישית, הגישה המבקשת בקשה רביעית להארכת מעצר ב-90 ימים נוספים. בתחילה הוארך המעצר בשמונה ימים עד הדין בבקשה. ביום 15.12.2013 התקיים הדיון ובתומו נעתר בית משפט זה (השופט נ' הנדל) לבקשה והאריך את המעצר ב-82 ימים נוספים.

11. ביום 23.3.2014 בהתאם לבקשת המבקשת, הורה בית משפט זה (השופט י' דנציגר) על הארכה חמישית למעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים.

12. ביום 17.6.2014 בהתאם לבקשת המבקשת (בהסכמה), הורה בית משפט זה (השופט ע' פוגלמן) על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים החל מיום 24.6.2014 או עד למתן פסק דין בעניינו.

13. יצוין כי פרשת ההוכחות הסתיימה בחודש ינואר 2014. המבקשת הגישה סיכומים בכתב בחודש מרץ 2014. כעת קבוע מועד לשמיעת סיכומים בעל-פה ליום 17.9.2014.

הבקשה

14. מכאן הבקשה שלפניי, בגדרה חוזרת המבקשת וטוענת כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב לא פחתה. כמו כן, החשש לשיבוש הליכים בשל הימלטות עודנו קיים. בנוסף נטען, כי התיק נמצא בישורת האחרונה וכי הדחיות בתיק רובצות לפתחה של ההגנה.

15. בדיון לפניי, חזרה באת כוח המבקשת על עיקרי הבקשה וציינה כי באשר לקצב ניהול התיק לא השתנתה נקודת האיזון, שכן, שמיעת התיק הסתיימה וסיכומי ההגנה הוגשו. מנגד, באת כוח המשיב טענה כי קיים חשש שגם בתקופת ההארכה המבוקשת התיק לא יסתיים. ב-7.9.2014 עתיד להתקיים דיון בעל פה והיא העלתה ספק במתן הכרעת הדין במהלך תקופת הארכת המעצר המבוקשת. עוד טענה, כי המשיב נמצא במעצר כבר 30 חודשים.

16. ככלל, בהליך לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין הזכות לחירות העומדת למשיב והנתמכת בחזקת החפות, לבין האינטרס של שמירה על בטחון הציבור וההגנה על הליך שיפוטי תקין. בין יתר השיקולים שיש לשקול במסגרת הבקשה להארכת מעצר, ניתן למנות את: חלוף הזמן מאז הושם המשיב במעצר; קצב התנהלות הדיונים; החשש מפני שיבוש הליכי משפט; חומרת העבירות המיוחסות למשיב ונסיבותיהן; ומידת המסוכנות הנשקפת הימנו (ראו למשל: בש"פ 7876/12 מדינת ישראל נ' בראנס, פסקה 14 (29.11.2012)).

17. במקרה דנא שוכנעתי, כי הכף נוטה בשלב זה - גם הפעם - לזכות האינטרס הציבורי, וטרם הגיעה השעה להעדיף על פניו את אינטרס המשיב ואת זכותו להתהלך חופשי. האיזון הכולל בין תקופת מעצרו הממושכת של המשיב ועוצמת הראיות לכאורה בעניינו לבין השלב בו נמצא ההליך, הצפי לסיומו והמסוכנות הנשקפת ממנו, מטה את הכף לעבר קבלת הבקשה. באשר לשיקול המסוכנות, נראה שאין צורך להרחיב מעבר לכך שמיוחסת למשיב עבירה חמורה ביותר הטומנת בחובה מסוכנות רבה. אם לא די בכך, ההערכה באשר למסוכנות המשיב מתחדדת לנוכח עברו הפלילי המכביד.

18. לנוכח האמור, אני סבור כי נקודת האיזון טרם השתנתה. אשר על כן, דין הבקשה להתקבל ומעצרו של המשיב יוארך בתשעים ימים נוספים החל מיום 22.9.2014, או עד למתן פסק דין בת"פ 1762-07-12 בבית המשפט המחוזי מרכז, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' באלול התשע"ד (2.9.2014).

שׁוֹפֵט